

שיער

הפורים פרק ה ו

מתנות לפני האביונים . גם יש לרעת למה ברעו
 אמר מטות בתי'ו אחד ומתנות לאביוני' ב' תוי'ן אמנם כבר
 ידעת כי היסוד נק' איש ועיקר הארה יוס זה הוא גלי' יסוד
 אבא והוא זכר בהיותו מלוכש תוך היסוד' דאמא לכן אמר מנו'
 בתי'ו אחד לכר כי תי'ו הוא מצד הנוקבא ב' מנו' .
 א' מצד אבא דהיינו אותיו' ע"ן וא' מצד טקב' ו'ת ואמר איש
 לרעהו איש שהוא יסוד אבא לרעהו שהוא יסוד ז"א כי אם
 היות אבא גדול בהיותו יורד למקום היסוד ז"א נקרא רעו
 על דרך זעיר אנפין כשירד ליצירה שאמר עליו שלף איש
 נעלו ונתן לרעהו ומתנות לאביוני' שהם מצד אבא וכן הם
 ב' תוי'ן כי הם מצד הנוקבא והם ב' מתנות לפני האביונים
 שהם נכח הוד שהם אביונים כאשר ידעת ענין הערבה שאין
 בה לא טעם ולא ריח והם נקראים אביונים עד הוד היא
 התפשטותם . גם מה שאמרו רז"ל כי בימי הפורים האלה
 יתנין צדקה לכל הפושט ידו הענין כי הצדאי של צדקה הוא
 היסוד ובימי החול שהוא יסוד ז"א צריך לראות למי נותן
 הצדקה כי יש בו אחיות דין אבל עתה שהוא יסוד אבא הארה
 גדולה ואין צריך להקפיד אלא כל הפושט ידו ויתנין לו .
 כח מנכאן לאבל בפורים שאינו נוהג דברים שפירסא ולא
 דברים שבליענה כי גם בשורים יש יסוד אבא . והנה בדבר
 אחרונה של המגילה הם ה' מטבעות ה"פ ל"ו הרב את ריבנו
 והדן את דינו וכו' כנגד ה"ג מנכ"ך בעלי הדון והמריבה :
 סוד הברכה של המגילה הוא כאשר ברכת המנו'
 המבואר' במקום אחר

פרק ו ענין משלות מעת איש לרעהו ומתנות
 לאביונים המנות הם חו"ג שביסוד
 אבא ויתנין למלכות והם משתלחין מת"ת עבה ליסוד עבה
 וזהו איש לרעהו ומתנו' לאביוני' הם חו"ג שלה שבע' לה
 מנהי' של אבא וכל זה הוא להגדיל' ולעשות' פרוץ אבא ג"כ
 וכל זה הוא נעש' לה מבחי' אותו האר' שאמרנו דהיינו ממנה
 שמגול' מיסוד אבא דהיינו מגלה ואח"כ אנו קוראין המגילה
 והכוונ' להמשיך אותו הארה ולחזק' ולהאמר שפועל' וקורא'
 באגרת ואח"כ אכילה ושתייה והכוונה שלאחר שעשית אותה
 ערנף אבא כבוד מנות ומתנות לאביונים אט ממשיכין לה
 הארת המוחין בהיותה פנים בפנים מבחי' הכ"ל שהיא אותה
 הארה היוצאת לחץ צריך לכוין באכילה לב' י"ה י"ה בנילווי
 יודין יוד' ה"י י"ד ה"י ותכוין שהוא משם ע"ב שהוא כנגד
 מוח דחכמה ובשתייה יכוין לב' פעמים י"ה י"ה בנילווי יודין
 יוד' ה"י י"ד ה"י ותכוין שהוא משם ס"ג שהיא בינה עולה
 גי' וין שהוא נגד מוח בינה וזהו אכילה אכל י"ה שתייה ש"ת
 י"ה ולכוין להמשיך לה מוחין אלו מוח החכמה ע"י אכילה ב'
 פעמים י"ה י"ה י"ה יוד' ה"י י"ד ה"י דע"ב . ומוח בינה ע"י
 שתייה ב' פעמים יוד' ה"י י"ד ה"י דס"ג גי' וין כי אין לה
 אלא תרין מוחין וצריך להיות הזתיה מרובה מאכילה לרמוז
 למלכו' שסוף בחי' גבור' ומוח בינה גובר בנקבא לכן צריך
 להיות השתייה מרובה :

דגה ה לכן אחשורוש ושריו שהיה' כוונתו להרו' בין פראץ
 עקבא היתה שתייה כדת אכילה מרובה משתייה אין
 אוגוס שהוא רמוז לב"ה אותיות כ"ם וה"ג והב' כוללים גימטרי'
 אוגוס וכל זה היה כדי להרוס פרטופה .) והנה מה שאמרנו
 רז"ל צריך אינש לבסומי בשרי' עד ללא ידע בין ארור המן
 לברוך מרדכי הכוונה היא כי ידוע שיש ניצוץ של קדושה בכל
 קליפה המתיתיה אותה ואם ישתלקו ממנו לא ישאר לו חיות
 ויתבטל לגמרי מיד :

הגדה צמח ואע"פ דאכלו רעים אינן או"א ושתייה דודים
 אינן ז"ן על כל זה אע"פ שכתב' שרין הגה
 אמא נותן הגבורה דנקבא שהם סוד היין ואבא נשאר בסוד
 האכילה למעלה לכן השתי' שעלה למטה הוא יותר על האכיל'
 שהיא למעלה ע"כ הגה"ה) והנה ביום הגדול הזה עיש אותו
 הארה גדולה אנו רוצין שגם ליאת הג"ך גיע לו חיות לעצמו
 מזה האר' אבל לא שיגיע כל כך להאיר לקליפ' (ולזה צריך
 שישתכר האדם ביום הזה עד שלא ידע בין ארור המן לברוך
 מרדכי אולי ישנה ויבך ברכ' לאותו ניצוץ שנקליף ויתברך גם
 הוא אבל לא תהיה ברבה כוונה שלימה שאם יהיה כן יגיע לו
 הרבה ויתברך גם הקליפה) (כ"א ולכן צריך לומר ברוך המן
 להמשיך אור גם לניצוץ ההוא לכן צריך לאומרו שלא בכוונה
 אחר שהוא שיכור וכבר יצא מדעתו ואם היה בכוונה ח"ו יאיר
 גם אל הקליפה .) ולע"ז כי כאשר ממשיכין אותו מוח בינה
 ברחל על ידי שתיית היין ברבוי גדול יש הארה גדולה שיהיה
 זה כח להאיר גם לניצוץ ההוא שבתוך הקליפה :

ענין משלות מנות אמרו רז"ל שתי מנות לאיש א' וב'

מתנות לפני האביונים . גם יש לרעת למה ברעו
 אמר מטות בתי'ו אחד ומתנות לאביוני' ב' תוי'ן אמנם כבר
 ידעת כי היסוד נק' איש ועיקר הארה יוס זה הוא גלי' יסוד
 אבא והוא זכר בהיותו מלוכש תוך היסוד' דאמא לכן אמר מנו'
 בתי'ו אחד לכר כי תי'ו הוא מצד הנוקבא ב' מנו' .
 א' מצד אבא דהיינו אותיו' ע"ן וא' מצד טקב' ו'ת ואמר איש
 לרעהו איש שהוא יסוד אבא לרעהו שהוא יסוד ז"א כי אם
 היות אבא גדול בהיותו יורד למקום היסוד ז"א נקרא רעו
 על דרך זעיר אנפין כשירד ליצירה שאמר עליו שלף איש
 נעלו ונתן לרעהו ומתנות לאביוני' שהם מצד אבא וכן הם
 ב' תוי'ן כי הם מצד הנוקבא והם ב' מתנות לפני האביונים
 שהם נכח הוד שהם אביונים כאשר ידעת ענין הערבה שאין
 בה לא טעם ולא ריח והם נקראים אביונים עד הוד היא
 התפשטותם . גם מה שאמרו רז"ל כי בימי הפורים האלה
 יתנין צדקה לכל הפושט ידו הענין כי הצדאי של צדקה הוא
 היסוד ובימי החול שהוא יסוד ז"א צריך לראות למי נותן
 הצדקה כי יש בו אחיות דין אבל עתה שהוא יסוד אבא הארה
 גדולה ואין צריך להקפיד אלא כל הפושט ידו ויתנין לו .
 כח מנכאן לאבל בפורים שאינו נוהג דברים שפירסא ולא
 דברים שבליענה כי גם בשורים יש יסוד אבא . והנה בדבר
 אחרונה של המגילה הם ה' מטבעות ה"פ ל"ו הרב את ריבנו
 והדן את דינו וכו' כנגד ה"ג מנכ"ך בעלי הדון והמריבה :
 סוד הברכה של המגילה הוא כאשר ברכת המנו'
 המבואר' במקום אחר

פרק ו ענין משלות מעת איש לרעהו ומתנות
 לאביונים המנות הם חו"ג שביסוד
 אבא ויתנין למלכות והם משתלחין מת"ת עבה ליסוד עבה
 וזהו איש לרעהו ומתנו' לאביוני' הם חו"ג שלה שבע' לה
 מנהי' של אבא וכל זה הוא להגדיל' ולעשות' פרוץ אבא ג"כ
 וכל זה הוא נעש' לה מבחי' אותו האר' שאמרנו דהיינו ממנה
 שמגול' מיסוד אבא דהיינו מגלה ואח"כ אנו קוראין המגילה
 והכוונ' להמשיך אותו הארה ולחזק' ולהאמר שפועל' וקורא'
 באגרת ואח"כ אכילה ושתייה והכוונה שלאחר שעשית אותה
 ערנף אבא כבוד מנות ומתנות לאביונים אט ממשיכין לה
 הארת המוחין בהיותה פנים בפנים מבחי' הכ"ל שהיא אותה
 הארה היוצאת לחץ צריך לכוין באכילה לב' י"ה י"ה בנילווי
 יודין יוד' ה"י י"ד ה"י ותכוין שהוא משם ע"ב שהוא כנגד
 מוח דחכמה ובשתייה יכוין לב' פעמים י"ה י"ה בנילווי יודין
 יוד' ה"י י"ד ה"י ותכוין שהוא משם ס"ג שהיא בינה עולה
 גי' וין שהוא נגד מוח בינה וזהו אכילה אכל י"ה שתייה ש"ת
 י"ה ולכוין להמשיך לה מוחין אלו מוח החכמה ע"י אכילה ב'
 פעמים י"ה י"ה י"ה יוד' ה"י י"ד ה"י דע"ב . ומוח בינה ע"י
 שתייה ב' פעמים יוד' ה"י י"ד ה"י דס"ג גי' וין כי אין לה
 אלא תרין מוחין וצריך להיות הזתיה מרובה מאכילה לרמוז
 למלכו' שסוף בחי' גבור' ומוח בינה גובר בנקבא לכן צריך
 להיות השתייה מרובה :

מהחברים ברכת המגילה דע כי שורש המן היה מן
 הקליפות שכנגד ז"א דבריא' . וזאת
 ה' מור' כח ה"ג דמנכ"ך ואתיו' מ"ן מורה על ב' הראשונים
 היותם קשות וזרש אשתו היתה משורשת מן הגבורה השלישית
 שהוא ב' דמנכ"ך וסימנך ז' כפירא והיא עצמה בת שבע של
 הטומא' בסו' ז' תחל' שמ' שהו' נגד דין של ע' טנה בפרוטרו'
 בסוד מוסף גורע הם ז' דורש והם מתרבות ז"ע' למספר
 ה' מאות הרי אלו ר"ש דורש סוד הדינין של אחרונים דאלהי'
 ברבוע ושל מלוים ביודי'ן וחכמיו שרש' באותיות פ"ך
 דמנכ"ך שהיו תמלה אהביו עוזרים ומחזיקים לרשעו
 וכשהתחילו להמתיק בסוד ימין י"ו רוממה נקראו חכמיו והוא
 חשב להשחית את מרדכי שהיה מיסוד אבא ומתפשט בזעיר
 אנפין ע"י ע"ץ גבוה ולזה היה גבוה חמישי' אמה רמוז לה"ה
 דאמא אשר יסוד אבא עובר דרך שם כולו בהם . והפיל
 פור' פי' שנעז' ו' הרמוז לו' בין אותיות פ"ה גי' מנכ"ך
 כדי לסבבו בגבורתו והוא לא ידע כי ב' פעמים קמ"ג יש
 באמא מימינא ומשמאלא עולין ג"כ פור ע"כ קראו לימים
 אלה פורים כי אותיות מ"י שבינה כשתתפה ל"א להפוך
 הקללה לברכה ע"י יסוד' שהיא יסוד דאמא לכן צריך לכוין
 בדבריה ראשונה על מקרא מגילה בהוי"ה יקוד פתח שורק
 שורק צירי' כי מאבא שהוא י' ונקודה פתח יורדי' ה"ה סוד ה'
 ראשונה מיסוד דידיה הרמוז בניקוד שורק ומתפשטות
 לז"א שהוא ו' יסוד שלו שהוא ג"כ שורק והכל ע"י אמא
 ממל' דיסוד שלה שהיא אחרונה ונקודה ציר' מאמא וניקוד
 הברכה

בחיו' וי' לרמוז להוד שהוא בחי' וי' ודע כי כ"ד פ' נאמ' המן במגילה וכן יש כ"ד אותיות בעשר' בני המן ג"ל שסוכר ארירי מלא וז"ס וגם את הגוי אשר יעבדו דן אכתי ז"ס האילני ג"א מיד אחי מיד גי' דין ור"ת המן (עיין בכ"י ח"ג סי' י"א) :

משם הרב זלתי' והנה צריך אהיה לדע'

כי מגלה הם ג' היות שהם ברישא דחוררתא ומאלו ג' היות כתפסטי י"ג ת"ד ר"ל גי אל כמוד' וכו' וגם אל רחום ומנון וכו' וגם ת"ד גספ"י וכו' שהם בא"ת ב"ש אל רחוי' וכו' ואלו הי"ג ת"ד הם נכנסין תוך אבא ומאבא לאמא ולהיותן שהם נכללין קודם ביסוד אבא ואח"כ נכללין ביסוד אמא ג"כ ונכנסו ג"כ אל הז"א וכבר ידעת כי יסוד אבא מלוכס גוי יסוד אמא וידעת כי יסוד אמא הוא קצר ויסוד אבא הוא ערוך ויפא' לחוץ לתוך חלל של הגוף ד"א ומרדכי בחי' יסוד אבא ואסתר בחי' יסוד אמא היינו דמלכות דיסוד אמא ומרדכי דיסוד אבא עכנו ולהו היה נקר' מרדכי איש ימימי שהוא יסוד אבא כמדוע שבו מתגלגל ה"ת בכום אמא וביסוד זה יש בה בחי' יוסף ובימינו **ולהיות שמרדכי היה מבחי' בימינו לזה היה לו הנער הגדול הזה בימינו כי בימינו בסוד שם ב"ן מ"ב דין אלף שאינו נראה במחוקו מפני שהימין מתפחו ונח' זו של בימינו שהוא שדי לכן מרדכי היהודי עולה שדי ולהיות שמרדכי ואסתר היו מבחי' אלו י"ג ת"ד ואלו י"ג ת"ד הם י"ג היות דשמות ע"ב כמנין תתקל"ו שכן הוא מנין מרדכי ואסתר ע"ה ומרדכי מצד ה"ח ואסתר מצד ה"ג ולזה הם כילל ביחד י' היות וה' היות שהם ה"ח כולם בניקוד קמץ והם כ' קמטין וקמץ הוא י"ו ס"ה הקמטין של הך' אותיות גי' ש"ך וה' היות עכמנ גי' ק"ל פרי הכל ת"ן וז"ס **יתן בטוב** ר"ל שגם זה הויה שהוא ב"ן כשהוא מלא מן המוחין שהם בסוד יודין' בסוד ג' טפין אזי הוא מקבל ה"ס שהם ה' היות הכל עולים ת"ן והם בחי' טוב שהוא היסוד והיינו שאמר ה' יתן הטוב וטוב גי' י"ו היינו היסוד וה"ג הם ה' היות בניקוד אלהים גי' ש"ן ועם ה' היות עכמנ העולין ק"ל עולה תלמוד שהוא מצד הגבורות איסור והיתר קלים וחמורים ושניהם יחד הם ה"ח וה"ג שהם ת"ן ות"פ ואורש החסדים שממתקין הה"ג הכל **עולה תתק"לה במנין מרדכי ואסתר** וכבר ידעת שיסוד אבא מגולה מחציו ולמטה לכן תיבת מגלה חסר י' שיסוד אבא מגולה מחציו ולמטה ויסוד אבא אות י' שבשם הויה מתפשט עד יסוד ז"א זה הטעם שצריך להחפשט המגילה כגרת לשרסומי ניסא דהייט ל"ה דיסוד אבא ולהיות שמתפשטות ר"ל גלוי האור הזה דיסוד אבא ב"א וכו' ידעת שז"א דיוקן ס"ת עליונה לכן צריך לכתוב המגלה בשירשטו ונתגין כס"ת וכבר ידעת שטעמים ונקודות סוד ע"ב ס"ג ואינם מתגלגל ב"א מפני רבוי אור' שלא יגרמו ח"ו איזה שבירה ולהו מתגלה שם רק מ"ה וצ"ו סוד חגין ואותיות ולהיות שכולם כלולים ביסוד אבא לכן כי יסוד אמא קצר ולזה א"צ רק עמוד א' במגילה דהיינו ה"ח ממחקין אה ה"ג ונעשו א' וכבר ידעת כי גם שאמרנו הם ל"ה דיסוד אבא הם צ' לוחו' מ"ס שבלוחו' בנם היו עומדין כלומר פ' פתוחה בלתי קו שתומה כורקה ג' ומ' הוא ס' של גם וכנח ענף הסד שיש בו ע"ב ד' יודין ה' דברות בלוח ימין ויש בו סוד יו"ד דאבא שורש החסדים לזה הם' נעשה ג' דהיינו חמשים ולהיות שישאל חטאו' ביסוד שלהם ולקחו נשים וכריות וחומס המלך העבירו לסט"א הם ע' אומות החלוי' בסמ"א ל"ה ותגלגל עליהם עון הבדית ביין בזמן סעודו' אחשורו' והיין גי' ע' וכב' נודע משארז"ל הצא על הגויה כאלו השתחוה לע"ז כי כשכורע לעבירה כאלו כורע לע"ז לזה הזכרכו לקבל התורה שנית כמה שכתוב קיימו וקבלו היהודים קיימו מה שקבלו כבר היינו סוד הנס סוד צ' לוחות כמו בימי משה כן בימי מרדכי ואסתר ניתע **ג' סוד צ' לוחות** : והנה**

הברכה שנייה הה"ה זכרי' צחיק ונקבות בקיבוץ לכלול בהם זה נ"ה ואע"פ שיקרו בנחא ותוכה כבוד מ"מ הרי אבא ואמא שניהן נתיחדו בנים זה והל' אבא סוף התפשטותו בנחא ואמא כבוד ובהויה של שהתינו צריך לכיון בב' היות ראשון' לשלמותו חר כולו מול"ס שהוא אור וניקוד ז"א ואל' כולו חירק שהוא ניקוד נכח שהוא היה עיקר הנם . ודע כי בכל שהתינו צריך לכיון בב' היות ראשונה לעולם חולס והשניה לפי הזמן . ובברכה אחרונה בפתחתה צריך לכיון כל האותיות ההויה שב"א שהוא ניקוד גבורה לרמוז שהגבורה נהפכה לעזרתו ולכן בברכה זו יש ה' כפולות נגד ה"ג מנצפ"ן . כי הרב ריבנו רומז לגבורת אבא : והדן בינינו לגבורת אמא . והטקס נקמתינו לגבורת ז"א י והנפרע לנו מצרינו והמשלם גמול לגבורות אלה ורחל . ובחתימתה יכוין לרחל בחויה בניקוד אלהים בסוד כוס ישועות אשא . וה' עלין תקיפין דסחרין לשושנה : וצריך לכיון בשמות היוצאין מהמגלה ואלו הן . הויה וכל הגשם יתנו ר"ת הויה . לבדו עותה המלכה ושתי ס"ת והויה . ושתי המלכה לפניו ולא צאה ס"ת יהוה . ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ר"ת ויהי"ה וס' וצמלנאות הימים האלה ר"ת יהוה . יהודי היה בשוכן הכירה ושנו ס"ת יהוה . כי כלתה אליו הרעה ס"ת יהוה . ראה כי כלתה אליו ס"ת יהוה . יבוא המלך והמן יהיוס ר"ת יהוה . זה איגיו שזה לי ס"ת הויה . וגדולה למרדכי על זה ויאמר ס"ת יהוה . יצא מלפני המלך ועני המן ר"ת יהוה . עד כאן י"ב היות . (ג' שמות של אהוה) האחדרפני המלך ואל' הפחת ר"ת אהוה . (ס"א המלך והמן אל' הפחתה ר"ת אהוה) . את הלבוש ואת הסוס ר"ת אהוה אל' . היהודים ואל' האחדרפניס ר"ת אהוה .

ד' שמות אהויה הכירה אל יד הגי ר"ת אהוה . הגשם אל יד הגי ר"ת אהוה : אשר ישלטו היהודים המה ר"ת אהוה . את ימי הפורים האלה ר"ת אהוה .

המלך ודחו ובהקצן ר"ת והי' . המלך ושניה ואת ר"ת והי' וס"ת כה"ת . ויבא התן ויגד ר"ת והי' . (ס"א ותמאן המלכה וזתי ר"ת והי') : (ס"א והשרים ויעש המלך ר"ת והי' . ויבוקש הדבר ומאל' ר"ת והי' ויבא המלך והמן ר"ת והי' . (ס"ת ה' שמות של כה"ה) מדינה ומדינה ככתבה ס"ת כה"ה . ובוה הנער' צאה ס"ת כה"ה אביה ואמה לקחה ס"ת כה"ה ומה יעשה זה ס"ת כה"ה הפורים האחת השנית ר"ת כה"ה . יעשה בכל מלכותו ר"ת יב"מ שם דע"ב וגי' ב"ן . כי גדול מרדכי ס"ת יל"י . יתנו יקר לבעליהן ר"ת יל"י . יד איש משרי ס"ת שד"י . לפני המלך אחשורוש ס"ת יכ"ס : מרדכי להסיר שקו ס"ת יר"ו . מופל על המטה ס"ת לל"ה :

טעם הכתב המן לגזור הגזרה על ישראל באדר יותר מבשאר חדשים מפני כי י"ב חדשים הם נגד י"ב צרופי הויה והוא המודש הזה אשר צרופו הויה' בהיפק אשר הוא סוד הדיון לכן היכיר המן השם צהיפק ז"ה איננו' שו"ה ל"י ס"ת הויה' והאסתר רתה להמשק את הרממים והזכירה הויה ציושר ע"ב המלך והמן יהיוס ר"ת יהוה והקדו' צרוך הוא הסכים עם אסתר בבחי' א' רחמים לישראל ועם המן לבחי' א' דין להמן ענף ורפוא כגוף להמן ורפוא לישראל . כי כלתה אליו הרעה ס"ת יהוה רחמים ציושר ראה כי כלת' אליו ס"ה יהוה' שהוא דין וגם הוא ציושר ואם תדקדק בב' ת כי ראה ס"ת יהוה לומר כי בשיתף צ' שמות אלו נפעל הכל י"ה ו"ה כו"ך אם עוונות תשמר יה ארטי מי יעמוד והבן זה . פורים סוד הוד ולזה יש במגילת הרבה ויין גם העמוד שהוא

שער

הצירים פרק ו

מהחברים כתיב אלה המצות שאין נביא רשאי לחנוף מהיכן סמכו למגלת אסתר מדכתיב כחוב זאת וכוון בספר ב"ת סמ"ך פ"א ר"ע ועוד בספר במספר קטן ח"י וד' אותיותיו גימטריא אלף קמ"ה והיינו גי' מגלת אסתר עם כולל עוד מרדכי היהודי גימ' שד"י ברוך מרדכי היהודי גי' ישראל עם הכולל - כבוד מלכותו ואת יקר תפאר גדולתו גימטריא אלה בגדי כהן גדול מכנסים כתובת מגופת ואבטע תקן ואפוד ומעיל והוא מוסכ' עם המדרש - שאלו גי' אג"ג מלך עמלק זה לעומת זה מרדכי בתוספ' ו' וכולל גימ' ג' פעמי' המן וכצביקא לבולעו ולהשחיתו לקח הוי"ה הפיכה ובס"ת זה איננו שזה לוי ואסתר שבקשה גאולה לוקחה לעצמה הוי"ה יש"ר ר"ת יבא המלך והמן היום ומלכא שלם כד הוא דאין לעב את בניו דאין לביש את עושקיהם לפיכך ד' תיבות אלו שהם ר"ת הוי"ה ישר גי' ר"ע על שם יגמר נא רע רשעי' ואותו הוי"ה ישרה נתשט' בס"ת בצעת מעשה ומתאמתו בשם י"ה עטרה לראשה ע"ש כי ב"ה ה' אור עולמים וזה סוד כי ראה כי כלתה אליו הרעה ס"ת י"ה יהו"ה ועוד נתאמנה במלואה הוי"ה באומרו מאת המלך ר"ת מ"ה במלוי השם הראשון דאיטון האתון מתלבזין בקליפו' לאכנע' לון עוד המן העץ גימטרי' ו' הוי"ת ס"ר אכן ס"ר המות שכולם מסכימין במפלת המן ובניו והיינו המן מן התורה מינו וכו' אכן ס"ר מן המות שכולם נתלו בזיוון לכן מיתתו היתה בסיף - עוד שבע ועשרים ומאה מדינות היה לאחשורוש היה מ"ם על הארץ פי' ק' מדינות ביבשה והשאר וא"י הם גימטריא כ"ז הם - ממה אמחה את זכר עמלק מ"ם בשניהן נטריוקון מיתה - ח"ה גימטריא י"ג אח"ה גי' י"ד - מכאן סמכה אסתר לשאלו מאת המלך שיום י"ד יהיה גם כן יום הקלה בזמן ע"כ מהחברים) . לתתא איטון עבד שפחה אמה כי אמה בכורסייא צבריאה וז"ל ועבד במט"ט ביצירה ומלכות ושפחה בעציה פי' כי כל זה בנקבא דזעיר אנפין פי' כי אחר המיעוט בסתרה בכורסייא ולא נסתרה רק במלכות שבה והמלכות שבה עדיין ראשה מגולה דהיינו קתר שבמלכו' שבה והוא באצילות שבה לצריאה והוא עתים צבריאה ואמא מקנ"ה בה אבא דלא פסיק כלול בה ונשאר קתר שבה מגולה כדפי' דמות כמראה אדם והיינו צריאה וזהו שלש יחוקאל צבריאה שביצירה דהיינו דמות כסא ולא כסא - וכן דמות מראה ולא מראה היינו מלכו' שבה שהיא דמות ואדם היינו ח"ת וזה סוד אסתר שנסתרה בכסא : וז' נערות הראויות לתת לה הם ז' עולמות דהיינו ז' בחי' המלכות שבמל' שבה ש"ס הסתרות לגמרי דהיינו רק ג' שבהם קאת מגולה והקליפה נגד הצרי' שלא תתערב בצאילות דלא יביל להתערבא ובחינת אחשורוש הוא דוכרא שבקליפה שהי' לו אחיזה כנגדו ועל כל זה לא היה משמש בה ממש כמאמר רז"ל שיהי' נידמן לו כדמות אסתר דהיינו מלכות נוקבא דקליפת טוגה - ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא היינו בינה וכן אכן אסתר אסתיר פני ביום ההוא היינו בעלמת נגד בינה וביום ההוא הסתר אסתיר פני ומלאוהו וכו' היינו הקליפות אשר כנגדה היא צברי' וכוס של ברכה הוא צרי' דכוס גי' הכסא ויין גי' דין ה"ג שבה מתלבשו צברי' וגם ה"ח הכשפעי' מ"א שהם היו שם נפרדי' ונבררי' ובינה שבצרי' משפיע ה"ג לעול' העשיה ות"ת מיני' שבצרי' משפיע ה"ח לעול' י"ב וזוהו כי ת"ת מקבציו' במט"ט - אסתר גי' שושנה גם אסתר גי' תרע"א פחות י' והוא סוד נקודה עצמה פנימית המסתתרת וזה סוד י' של אדכ"י כי אדכ"י במלואו גימטריא תרע"א - אמרו רז"ל אסתר ירדק' היתה כוונה ישראל קודש ועוין אמן מקבלין הארה מב' א"ל ה' מזעיר אנפין וא' מאריך אנפין שהוא מי אל כמין וכו' כי אל דא"א מאיר לזעיר אנפין ואז ה"א מאיר לנוקבא פנים פעמים לפי שא"ל הוא בפנים והארה הוא בפנים וכו' א"ל במלואו גימ' ש"ע והארה הנ"ל היא תלויה בעניית אמן לכן אמר דוד מלא פיהם קלון ס"ת אמן דמאח' שלא באירו באמן צ"ב

והנה כבר ידעת ענין הדורמטיא ובקצות יסוד אבא לחוץ מיסוד רחל ועל ירי כן שאל האור הזה והאירו ברבוי בלי כבוי ירד ההארה עד העשיה ואלמלא זה לא היה יכול להגלל מכלייה חם ושלוש מפני פגם היסוד שלהם והנה כבר ידעת כי נחם הוד דזעיר אנפין מאירין בה הגלגל בכל קו הימין שלה בג' פרקין וכן הו' אפי' שהוא באחור הוי' ו' פרקין וגמלא שיש בה ו' אורות וה"ו וה"ו שהם כנגח הוד דזעיר אנפין כי הנ"ל הוד דזעיר אנפין הם בסוד ויין החלק' לז' בסוד א' א' דכחות כזה א' המתפשטין בקוין שלה ויש בהן ב' ויין נגד נחם הוד ואות ו' ביסוד זעיר אנפין הכוללם בקו האמצעי שלה וא' ה' שציון ויין הוא סוד העטרי' הנשפע' מכולם גם יש בה ה' אורות של שמות שכל א' יש בהן ג' הדין הה"ה שהם בסוד תפארת נחם הוד יסוד מלכות דזעיר אנפין שהיא העטרה שבכולם ולזה באה בסוד ג' הדין כל שם כי השפעתן על ירי הנחם הוד יסוד ולזה או השמ' רמזי' במגל' כנ"ל ואחר כך כשכנסין מוחין לדבא ואמא נשלמים ונעשין י"ב הוי"ת ג' היות כנגח אמא ג' בהוד אמא ג' ביסוד אמא וביסוד אבא הוא עורף מיסוד אמא ויש לו ג' היות ביסודו יותר מיסוד אמא גימטריא מגלה ולפי שאין אור זה מתפשט ביסודה אלא יוצא לחוץ לפיכך לא נגלה בפני היות או במגלה גם יש בה הארה בדעתה מדעת שביסוד אבא ג' שמות אה"ה ומדעת שביסוד אמא ד' שמות אה"ה וכל אלו תמלאם כנגלה ויצאין ככ"ל באר היטיב והנה כשיוצא מיסוד אבא מתשטט בין ירכותיה ולכן אין היות עצמן נכתבין במגלה בפירוש רק בר"ת וס"ת וצריך אינו לפרש שקוד' שאלו האורו' דאבא וכנסין ברחל היו נכנסין תחלה בלחה וכשנכנסין בה עשו ג' הארת צ"ב פרקין שהם ג' אהיה וגם יש בה ג' אורו' מהמוחין כשהיו נכנסין תוך הזעיר אנפין דהיינו א' של הארה דיסוד אבא לאחורי למה וכו' מהפנים דיסוד אבא שהם בפני הו"ה שהם בחצי הת"ת עליון א' הכולל שניהן לזה ולזה נמצא שיש בלחה ח' הארת ד' הוי"ת דע"ב משולבים עם ד' קס"א וכו' כוללים של הוי"ה דהיינו ואח' הכולל את כולם ס"ה גימטרי' תתקל"ה כמנין מרדכי ואסתר ואותיות ג' אה"ה פשוט' גימטרי' ס"ג וי"ב אותיות של ג' היות הם ע"ה וא' כולל של הוי"ה וא' כולל של אה"ה הרי ע"ז ובאלף ב"ת של א"ל ב"ם הם ה"ץ גי' המן והג' שלובים במלואם של ג' היות ואה"ה גימטרי' תרצ"ט וג"פ של הוי"ה ואה"ה גימ' קמ"א (ר"ל פשוטים) והמן גי' צ"ה ס"ה תרצ"ט וקמ"א וצ"ה גימ' מרדכי ואסתר שהם תתקל"ה והנה לפיכך איך בלחה נהווו בה המוחין אבל הם דרך העברה ולזה מרדכי שהוא מרא דכיא עובר מלאה לרחל וא"ל שהארת שאמרנו דרך כלל הרינו מפרש דרך פרט שההארה היוצא מיסוד אבא צא ליסוד פנים דזעיר אנפין ובהארה היוצאת מאד האחור נגד פני למה הם בסוד ב' אהיה פשוטים והאור שבנתיים דהיינו מהכלי עצמו ר"ל מיסוד אבא שהוא בסוד הוי"ה וכשמתלקת הארה זו כאשר זעיר אנפין בסוד דורמטיא גימטרי' מרדכי כנ"ל כי מרדכי הנכנס בלחה ועושה אלו הב' הארות בלחה פעם ב' ויש בה ד' הארת ד' אה"ה וכן יש בה במגילה ד' אה"ה רמזין והוי"ה דכלי יסוד אבא נסתלק בלח' ג"פ בג' קוין וכל קו יש בו ג' פרקין הם ט' היות וג' היות דרישא שיוורתא דהיינו רדל"א נמצא שהם י"ב היות הרמזין במגילה הזאת שהם במלוי ע"ב גי' תתקל"ד וד' אה"ה פשוט' גי' פ"ד ס"ה גי' תתקמ"ח (ועם י' אותיו' גי' תתקל"ח) הם גי' מרדכי אסתר והי"ג יתרי' שמרדכי ואסת' צ"ה הוי' אלה תתקמ"ה (צ"ל תתקל"ה) תסיר מהם נגד ט' אותיותיה' וכו' תיבו' מרדכי אסתר וכו' כוללים לפי שאין להם עמידה בלחה תיבך יורדת ברחל ולכן חסרו מהם הי"ג כנ"ל וכבר ידעת תיבך כשנכנסין המוחין בלחה בדעת שלה ולהיות שורש כל הדעת כטודע נעשה בו ג' שמו' אה"ה במלואו יה"א ס"ב גימטריא תמ"ב (ס"א אה"ה דהיינו קס"ג קמ"ג קל"ו גימטריא תמ"ב עכ"ל הרב .

דב' אל דאבא ואמא ודו"א מלא פניה' קלון טלא רבו להקבל
 מא"ל אותיות 'מלא פניה העולה קפ"ה יהי' להם קלון ג"כ
 ג' קפ"ה ע"ה ויבאשו שמך ר"ל שהוא הו"ה אדני שעולין אמין
 והכה אסתר המלכה כשלבשה בגדי מלכות וצאה לדבר לפני
 המלך שנכנסה לבתי ע"ז מקום הקליפות הוסר הארת הא"ל
 ולא נשאר בה רק הארת ז"א לכן היתה ירקרקת שלא היה לה
 רק הארת ז"א שאם לא היתה לה אפי' הארת ז"א היתה
 שחורה לא ירקרקת לכן אמרה אלי אלי למה עזבתני שאל א'
 דא"ל הוא מסתלק למה עזבתני הוא אל דא"ל כי אל
 דא"ל צריך להשפיע אל א"ל דז"א ומשם לטובא ואע"פ
 שז"א משפיע בה כיון שאינו נמשך לה אור אלא מעצמו ולא
 מאל דא"ל הוי כאלו היא נעזבת משניהם לפי' עזבתני לשון
 ימיד אע"פ שנכפלה מלת אלי אלי והיא אומרת ל"א שעזב
 אותה מהארת אל עליון והבן ירקרקת היתה :

סוד מרדכי ואסתר להרח"ו ז"ל

כתוב ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום - בכ"מ
 שנאמר ואלה מוסיף על הראשונים - אמנם

בעולם הנקודות כח"ב לא נשברו וגם המוחין דז"א לא נשברו
 אלא נשארו במעי דבינה א"כ יורש אלה א' בחכמה ל' בינה
 ה' דעת שהיא במקום כתר בעצמו שהוא ה"ח כולל ה"ג וזהו
 פי' ואלה שהם ג' נקודות כח"ב וגם כח"ב דז"א נוסף על
 הראשונים מלכו ולא נשברו אבל היואלין מאשר שהיא בינה
 שייך לומר בהו וימלוך וימת מפני שהוא בארץ אדום אתר
 דכל דינין מתערין תמן וכתיב אלה בני שעי' החורי אלה פסל
 את הראשונים פי' שעי' שנתן מה"ר למדת שיעור שלא
 יתפשטו ביותר וזהו פוסל מלשון ויפסול לחות - החורי בחי'
 אלהים היינו דינין (ג"ה) נ"ל כי חרי גי' אלהים ברבוע בחי'
 ועם ח"י אותיות פשוט ומלא חרי (ונודע כי אברהם
 אבינו מלת החמד מנאצל ומתחלת ימיו היה העולם נמשך
 ע"פ הדינין וכשראתה שרה שהיא מבחי' אבא ובתחלה שהיה
 באברהם דינין רצה למתקם ע"י הגר שהיא תכלל בעצמה
 להרחיקם מלבול אברהם קודם לידת יצחק וכן הג"ר גי' יצחק
 והכוונה כי הג"ר שהוא האב"ר מאברהם ממתק מ' שהיא
 הם' סתומה קודם שגשעה כלי בסוד ס' של אברהם כי כשהי'
 ככלל בה היא מבחי' אבר והוא מבחי' ס' וכשלוקחת הג"ר
 נכלל בו הנה הוא בחי' ג"ר והיא מבחי' ה' ואחר
 שיתמתק האבר שהוא ג"ר עם הה' של אברהם שעשתה כלי
 עלתה הה' ונמתק להורות שהוא עתה ה' על ס' פי' הה'
 ממותק' ב"ה וזהו בה' חסדי' וכן בבראש' צרוט אב"ר שיי'ת
 שהאבר הוא י' קטנה והיא בחי' האצילות כולה המקפת והגה
 האציל' זמין ככלל בשית זמנין וכלל בארבע וכתיב ותקשור
 על ידו שני א"ת ידו אלא יו"ד לאמר זה יצא ראשונה ז"ה
 גי' י"ב כי א' ראשונה לאותיות צורת יו"ד וי' יש לה גי'
 עוקצין ועם י' הם י"ג ורמז גודו אילנה וקצו ענפיהו
 וכשתג' א' מקצץ החיובי' וכן זה גי' י"ב והכולל שהיא א'
 זעירה זה במלוי זי"ן ה"י ועם ה' אותיות שלהם גי'
 אלהים ע"ה והכה אלהי' ברבוע ובמלו' גי' אלף הרי אלף
 שבעשית מן יו"ד ותקשור על ידו השני וקשירת החוט הוא
 צורת י' בחסד (ס"א צורת מ') בחי' האצילות שמקפת היד
 נקודה בהיכל' לאברהם שהוא ממתק הגבו' כולם ומפני זה
 היה אברהם מגייר אנשי' ושרה נשים וכשתעברה הגר
 בראשונה כוונה שרה להקל מעצמה הדין ונתנה עיניה
 בעובדה כדכתיב ותקל גבירתה בעיניה שהקל בעיניה שעל
 ידה הזמינה תקלה לאותו עובר והפילה וע"ר ונשא השעיר
 עליו והקל ע"י' הדינין משרה ועל אברהם ארז"ל כתפוח
 בעצי היער וכו' כי הוא ממתיק העולם בחסדים הגק' בנים
 ובני בנים והוא מתווך בניהם וכוללם ועל שרה לאמר כשזונה
 ב"ן בעוטי' שהם הקליפות כן רעיתי ב"ן הנמות הם הג"ג

הקדושות כוללתן שרה פי' אלהי' ביודין גי' ש' וברבוע ד'
 וה' אותיות אלהים הוא ה' והם ה"ג והנה שרה חיימה קכ"ז
 שנה נגד ק"ך צרופי אלהי' וו"ק דז"א שהם באמא ולכן אמרו
 במדרש מה ראתה אסתר למלוך על קכ"ז מדינות פי' מה
 הארה גדולה היתה לה כ"כ למשול עליהם עוד מלת ראתה
 היא הארת ויהי' מה הארת אסתר כי הוקשה לו שהרי שם
 אלהי' אינה בונה רק ק"ך בתים בלבד א"כ איך משלת על ז'
 יתירי' והשיב' מפני שמקבלת מן שרה אמה וקבלה כל כחה
 ולזה מ"ל היא אסתר ג"כ יש לה אדני' ברבוע קכ"ז (ס"א)
 ואמא שרה) יורד עמה שלא ינקו ממנה החיובי' וכשירדת
 למטה מתפשט' בנקוד' עשירית שבה לאחשורוש שהוא בראש
 הקליפות לעשו' ז"א כדלקיין וידוע בשעה שיש"ם בל להתפשט
 בתצובה קודם התלבשותה ונתן בינה שבו בנחת תצובה והחממה
 תצוב' בהוי"ש"ם א"כ יסוד שהוא לעולם המכריע כשהי' עתה
 דבר חדש בהוד יש"ם מכריע בתיים ומציאות הכרעה ההוא
 בחי' רוח משא מאחור דאבא ומפנים אמא שהוא קפ"ד קס"א
 וג"כ יסוד אמא מכריע כך ויולא משם רוח אהרן שמזדווגת
 א"י' למעלה מהארת עטרת אבא חוץ יסוד אמא :

ומכאן תלמד מהיכן רצה קין לתאומתו של הבל ולמה
 לא היתה הוגת לו כי הוא כעין ג"ס המסולל'

אמנם כשכנסם יבדאל כבא תיק תצובה ויסד שלו תיק יסוד
 תצובה יצרת אסתר , לכן אמרו רז"ל אסתר מן התורה מניין
 שהוא יסוד אבא מפסול' הסת' אסת' ש"ס אבא מוסת' תיק יסוד
 אמא שהיא עצמה נסתר המדרגה וכשיוצא אור נחלק לכאן
 ולכאן כפל ואמר הסתר אסת'ר ולמה נק' הדסה משני שיבב'
 בין הדסי' מג"ת דז"א בין חדוי' ששם יסוד יש"ם ויסוד תצובה
 ושם האור בתוכו והאור סתום והוא ב' היותו ובליש עולה ס'
 ומפני זה אנו אומרי' שליש הוי"ה ז' ח' כי מדה טוב' מרוב'
 ולכן הב' שלשים המגול' מרובים נסתומים והי"ח וכתוב
 דורי נסע וגלה פירש דורי מלשון האור מלשון ודר וסוחרת
 מאי ניהו פירש עוקצין מן בחי' כ' וס' וע' כי ל' הוא יסוד
 הכולל ה' חסדים בכללות י' וב' חסדים ושליש מכוסה ח"ג
 ושליש ת"ת והם סתומים ומכוסים ועולין ס' וכן ס' סתומה
 ואין לה פתיחה כלל ואחר כך יש בה ב' רסדים של גיה וב"ש
 ת"ת הם ב"ן וי"ח גימטריא על וזה נוסע וגלה שאור נגלה
 בלי כסוי וס' כי עין בעין וזה סוד ויקרע מרדכי את בגדיו
 להורות על התפשטות ה"ח היואלין מיסוד אבא מדתו אל
 מרדכי היינו יסוד יש"ם - ולכן צד' לפשוט המגילה בשעת
 הקריאה להורות על התפשטות החסדים ופירש כאהל רעי כי
 בדרת נצח הור יסוד ותצובה בועיר אנפין תחלה נכסיין
 לחצ"ד שלו אחר כך ירדו לורעות וגוף ואחר כך ג"ח הוד
 יסוד שכמתם והעליונים מניחין שרשם למעלה וחסוואהם
 להתפשט למטה לכן נעשה ב"ח ושליש מכוסים כאהל וסוכה
 שלא ירד האור הרבה אמנם בעלייתו הוא עולה למרום
 שרשו ובוקע לכן צריך דפנות הסוכה המגיע לסכך ממטה
 למעלה באין מניעה אבל הסכך רמוז לסוכה שלם לאימא
 שמכסה לז"א עד שליש ת"ת ומונעות האור שלא יתגל' ביותר
 רק בעיני' אלה מרובה מחמתה וכוכבים נראים מתוכ' אשירא'
 מלמעלה אשר קנחו לא יהיה סתום לגמרי ח"ו - ונחזור
 לענין מלת הדסה כי ה' תצובה ד' מלכו' ס' ב"ח ושליש חז"א
 המכוסים בו ככ"ל ה' רחל שלייתה היואלת מבין רגליה
 ומרדכי היה גי' יסוד ישראל סבא לקח אסתר בת דודו ר"ל בת
 אבא אחיו של יש"ם ש"ס אסתר בת עטרת אבא הוץ התצובה
 ככ"ל - ואחשורוש היה בקליפה לעומת זעיר אנפין וזהו ח"ש
 ר"ש ר' אלהים ברבוע ובמלוי ביודין גימ' ש' הרי ר"ש ח"ש
 ר"ל שהיה ח"ש וכואב בראשו כדאמרין שהגבורות שהם ר"ש
 כאמור והוא היה יתפאר בהם בחוץ ב"ן תיקונים עד ז"א
 חור כרפס ותכל' ב"ן וארגמן כסף ושש ח' דנוק' שהם מעו'
 ואלו הן הזב וכסף רכפת בהט ושש ודר וסוחרת כי יש רכפה
 שהיא נקודה עצמה דלית לה מגרמה כלום והוא תיקונים
 הנכללין

כונות   שר שלום   זמניות

טעמא רבינו דדיוקנא הנקראת צול הזיוכ היא הנפרעת מן הגויים
העושים לדקה כמ"ג בגמ' חסד לאומים העלתו. ואנה כי אלפינו
אין לנו כן אלא אני מכוין לרומם קרן של ישראל סבא המדבר
עלי בלדקה את למח דוד עבדך מכרה הלמית וקרנו תרום בישועתיך
כי לישועתיך קוינו כל היום ציון יקירין בפז חפץ מכולל משובחים
ואני העושה לדקה בעד ציון סיונק מחביון זיו נסודין ללוחין
ובעוהין בעד ציון לוטקים אני הלוטק עליה ציון במשפט הפרה
ושביה בלדקה :

וכשפורט בעד ציון ישעט מקצבה ישארש בעד השכינה וכן בכל אחד
הולך וטמעט עכיל :

לישם יקבה"ו יאהדוניהי בדחילו ורחיטו יאההויהה ורחיטו
ודחילו איההויהה ליחדא שם י"ה אויא בן"ה זרין ביחודא
שלים יהוה בשם כל ישראל הנה אנחנו באים לקיים מצות קריאת
הבגילה לתקן את שורשה במקום עליון ויהי נועם וכו' :

להשיי ישפע מביע לבי זיוני דחגית דעתיק ואיא **ברוך**

זיווג פנימי איההויהה דחבד | דחג"ח דעהי וח"א
זיווג חילוני יאההויהה דנהיי וחגית

כונות שר שרום זמניות מב

שפע דמ"ס דל"א

שפע דמ"ס דל"א

יוד הי ויו הי

אלף הי יוד הי

יוד הי ואו הי

אלף הא יוד הא

יוד הא ואו הא

יוד הה וו הה

ט' אהיה

ט' יהוה

ולחמי אחיב ליסוד דאבא וישים ולהמי אחיב ליסוד דאי' ותבו' שבה

אלהיה דהיה דהיה דהיה דהיה דהיה

להמשיך שפע מזיווג היצוי דאדיא ויישפית ג' מיב ומילוייהם

יאההויהה

אהיה

אהיה

אהיה

אהיה

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

יוד הי ויו הי יוד הא ואו הא יוד הי ויו הי

יוד ויו דלת הי יוד יוד ואו דלת הא אלף יוד ויו דלת הי יוד

ויו יוד ויו הי יוד ואו אקף ואו הא אקף ואו אלף ואו הי יוד

וד י או י

וד א או א

וד י יו י

גם יכוין ברוך ג' רייו וייב אותי' ותבו' דג' הויות דייג תיורת' וייג

ניסין וכנגד ייג תיקוני דיקנא כזה

ברוך רייו יוד הי ויו הי, יוד הי ויו הי, יוד הי ויו הי ייב

אתה

כונות

שר שרונם

זמניות

אתה

מזקנ פנימי דאוי"א ימשך עספ"ב וה"ה מאבא

איהיהיזהה

יוד הי ויו הי

ס"ח

יוד הי ואו הי

יוד הא ואו הא

יְהוָה יְהוָה

יוד הה וו הה

יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

אלף הי יוד הי

ליסוד פני" דא"י ותנוי

אלף הא יוד הא

שבו תני"ה

אלף הה יוד הה

ומשם ימשך הכל למל' דא"י ותבונה שבו תניה וה"ב

ס"ג

אלף הי יוד הי

יְהוָה יְהוָה

אלף הא יוד הא

יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

אלף הה יוד הה

להמשיך ס"ב דע"ב ומ"י

אֱהִיָּה

עם נחי דהיה דרוה דרוה

יְהוָה

יְהוָה

יוד הי ויו הי

יוד ויו דלת, הי יוד, ויו יוד ויו, הי יוד

וד י יו י

לכחיב דחח"ן דתג"ת דס"ה וב"ן דס"ה דזו"ן

גם יכוין אתה שהוא מסי' בין וקני"א ביסוד לאה וב"ן וקני"א ביסוד דרחל כזה

אתה יוד הה וו הה, אלף הה יוד הה ביסוד לאה

יוד הה וו הה, אלף הה יוד הה ביסוד רחל

שַׁר שְׁלוֹם זְמַנִּיּוֹת מִג

יְהוָה יִבְרַךְ לְהַמְשִׁיךְ מ"ב דמ"ה וּמְלוֹיו עַם נְחִי דְרוּחַ דְרוּחַ דְרוּחַ

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה

יְוָד הָא וְאוּ הָא

יְוָד וְאוּ דְלֵת, הָא אֵלֶּף, וְאוּ אֵלֶּף וְאוּ, הָא אֵלֶּף

וּד א א א

לְכַחֵב דְדַהִי' דַּחְגִּית דַּמִּיה וּבִין דַּמִּיה וּבִין דְרוּחַ
לְהוֹצִיא בִי צְלַמֵי הַמַּי מִמֵּי דְאִי וְתַכּוּי וְלַהֲמַשִּׁיכֵם ע"ג מְקִיף דַּחְב"ד
דַּחְג"ת דו"א וְאֵח"ךְ יִמְשִׁיכֵם לִו"ק דַּחְב"ד דַּחְג"ת דו"א.

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

זמניות

שר שלום

כונות

מוחן דכחב"ד רחג"ת

חיג

חיח

יוד הי ויו הי	יהוה יהוה	יהוה יהוה	יוד הי ויו הי
אלף הא יוד הא	יהוה	יהוה	אלף הי יוד הי
	יהוה יהוה	יהוה יהוה	

יוד חא ואו הא יוד הה וו הה

אלף הה יוד הה

יוד והיה והיה וו והיה והיה ז"א

יהונתני יאהדונהי

ויכוין לכמטיך מאבא שכו"ר בניקוד פתח ס"ח שכו"ר ך' ראשונה
מיסוד שלו שכו"ר שור"ק ומחפשים בז"א שכו"ר ך' עד היסוד שלו
שכו"ר שורק ע"י סמלי דא"י הכולל ס"ג בניקוד אלפים שכו"ר בג"י
ל"ר"י ועלכ ככל עס בורש ס"ח שסס כ"י סיוות בניקוד קמץ סממחק
ס"ג מרדכי ואסתר

יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

יחית חיג יסוד דאבא שכו"ר שרדי

אלהינו

אלהינו מיב דסיג ומי ונחי דנשמה דרוח דרוח

אהיה

יהוה

יהוה יוד הי ואו הי

**יוד ויו דלת, הי יוד, ואו אלף ואו, הי יוד
וד י או י**

לכחיב דבגיה דחגית דחגית דמיה ובין דבין דוין

רפיח דכחביד הכו

יוד הי ויו הי

יוד הי ואו הי

יוד הי ואו הי

יהוה

יוד הא ואו הא

י יה יהו יהוה

עס נרנחי שלו

מלך העולם

להעלות המו והנרנחי הנול דהיפ חגית
עם בירורי כלים ואורות דרפיח דכחביד הפנימי
דפנימי דאביע דזיא דאצי וראביע המתחם
למצוה זו (דרבנן שהיא דיעקור דכלהסרצופי)
עם שורשי נרנחי שלו לעורר
מיד ומין לחביד דפנימי דישכות וכו'
עד רום דמעלות וענה יכון להוציא ג'
צלמי המו ונרנחי דנחי דמיה ובין ולהמישי

דרך המדרגות

ימשיכם ליסוד ומי דישכות מלובשים בצלמי
הבירורים שלהם שכבי עלו ונתקנו :

אשר

גם אשר יסוד דחי שבו ככללים נס"י שלס דמוזים **צ"י** דאשר/וימחיק
ריבוע אלכיס גי' **ך'** בחי דאשר כוא **א'** דס"ג דלעת דחי ומשם ללאס
יוד הי ואו הי
א אל אלה אלהי אלהים
קדישנו

קדשנו

יכוין להמשיך מיסוד ומלי דישסות דאצי" מקיפי
ל"מ דצלמי המותן דחכמית דאויא וישסות עם

נרנחיי דחיה שבהם :

חכמה דל"מ דצלם דאבא

חכמה דל"מ דצלם דאימא

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה
יְהוָה

יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אוי דהו יז דהו
יז דהו זז דהו

אוי דהו יז דהו
יז דהו זז דהו

להביד וחכמת דמיה ובין דפרי כחביד דאצי" דניא דאצי" דאבי"ע דאצי"
גם יכוין להמשיך עליו קדושה מיסוד אבא שביסוד דאימא

כינות שר שלום זמניות מה

במצותיו להמשיך מקיפי ל"מ דצלמי המיחין דבינות דאויא וישסות עם נרנחיי דנשמה שבהם, לחביד

והגית דמיה ובין דפרי כחביד דברי דזיא דאצי וברי דאבייע דאצי:

וצונו על להמשיך מקיפי ל"מ דצלמי המוחין דויק דאויא וישסות עם נרנחיי דרוח שבהם,

לחביד והגית דמיה ובין דפרי כחביד דיצי דזיא דאצי ודיצי דאבייע דאצי:

ובסיום הברכה יבין להמשיך מקיפי ל"מ דמלבי דאויא

וישסות עם נרנחיי דנפש שבהם, להביד והגית דמיה ובין דפרי כחביד

דעשי דזיא דאצי ודעישיה דאבייע דאצי:

מקרא גי אמ"ש והוא כדא ויבין ביש סג יוד ה' ואו ה' א של אמ"ש הוא א דסג

ב של אמ"ש הם ד' סו' שבתוך נהיי דאי הנכנסים בזיא

ש של אמ"ש דם נהיי דאי והם תלה יודין דסג כל עד כלולה מקי

יסיד דאכא הנכנס תוך דחל ומאר בה ועושה כל השמות שקבלה בעודה בפנים דהיינו

מגלה

מכוד דז"א

מגלה דז"א

זהו זהו מיסיד דז"א זהו זהו זהו זהו

ותמישה

יב

וחמשה שמות מהנכים דז"א

מה"ת

מכוד

ההה

מנלח

ההה

מיסוד

ההה

ההה

ממלכות

ההה

ונעשים י"ב כויות פי בנכ"י דל"י וגי בעטרת יסוד לחבל

סוד

נלח

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

יסוד

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

ושלשה בעטרת יסוד לחבל **העובר** ומאיר ביסוד דרחל ובוקע ומאיר

כארכ עלומה **ע"ס עולם העשים** :

יהוה

יהוה

ג"י מגלה

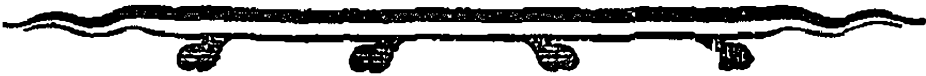
יהוה

וכס י"ג חיוורתו ומסכ נמשכים י"ג חיקוני דיקנא

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי
יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי
יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי
יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

וכס עוליס מרדכי ואסתר

וגס מאיר זכ"ג שמוח אהוה צמיי יאה וגס מאיר זכ"ג מדעת דז"א סנעסס
אלף הי ויו הי אלף הא ואו הא מיסוד דל"י ד' אכיס זי לחסדים
אלף הא וו הא וז' לגזוי
אהיה חסדים אהיה
אהיה גזוי אהיה

להמשיי שמע מביע לבי זיווגי דחגית דעתיק ואיא **ברוך:**

זיווג פנימי איהוהיזדה דחביד | דחג"ס דטהי ול"א
זיווג חילון יאהוהיזדה דנהיי וחגית |
שפע דמ"ס דל"א יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי יוד הי ואו הא
יוד הא ואו הא יוד הא וו הא
ט' יהוה ט' אהיה
ולהט' אח"כ ליסוד דאבא וישם ולהט' אח"כ ליסוד דא"י וחבו שבה

אלף דה דה דה דה דה יוד דה דה דה דה דה
להמשיך

שער

הפורים

סא

מהדכי והבן זה * וזרש אשתו מושרשת 'מגבורה שלישיית שהיא צדי' וסימנך כי היא בת שבע של הטומאה בכוד גזר דין של ע' שנה לפירוטרוט גדול צסוד כל המוסף גורג והיה צ' מן זרש-ור"ש מחרש סוד אקים צרצוע והלקי' לידון-ומכמו שרשס מפ"ך דמנלפ"ך שהיו החלה אוהביו עוזרו ומהזיקים רשעו וכשהתחילו להתפתק נק' חכמו יחשב להשחית מרדכי יסוד אבא? המתפשט צו"א ע"י עץ גבוה כ' אמה לרמו לה' גבו' דלוי' שיסוד אבא עובר דרך שס והפיל פור פי' ו' המז' לז"א בין אותיות פ"ר כדי לסבבו בגבו' והוא לא ידע כי צ"פקמ"ג דלוי' מימין ושנאל עולים ג"כ פור ע"כ קראו לימי' האה פורים כי מי' דבינה יסתהפו עתה צפור להפך קללה לגרעה ע"י אסתר יסוד אי' לכן צריך לכון בצרכה א' על מקרא מגלה בשם הוי"ה פת"ח שור"ק ציר"י כי באבא סוד י' ונקודו פת"ח יורדים ה"ח סוד ה' האשוק' מיסוד ידיה הגק' שורק ומתפשט לז"ח סוד נ' יסוד דיניה ג"כ שור"ק והכל ע"י אי' הנק' ציר"י * וצרכה שני' נקוד הוי"ה זכרים צחיר"ק והנקבות צקצוך לכלוג צגס זה כ"ה שהוא השלום ההפשטות או"א אבא' צנכח ואי' צהוד וצרכת שהחיינו הזכרים בחול"ס ונקיבות צחיר"ה כוד כנח ות"ת שהוא היה עיקר צגס זה וצרכה אחרונה הפתיחה צנקוד שב"א סוד הגבו' כי הגבו' נהפכה לעזרתינו * והחתימה צרהל נקוד הלהים סוד כום ישועות-ה' עלין תקיפין דסחרין לשושנה * ודי צזה

מהאר"י * זכה צריך לדעת כי מגלה עולה ע"ח מכו"ג היות שהם צרישא חוורא ומאלו ג' היות מתפשטים י"ג ת"ד מי אל כנוך וגו' וגם אל רחום * ואלו הי"ג נכנסין תוך או"א ולהיות סבכללים קודם ביסוד אבא' ואח"כ ככללים ג"כ ביסוד אי' * ונכנסים תוך הז"א * וכבר נודע כי יסוד אבא הוא מניכש ביסוד אי' ונודע כי יסוד אי' הוא הכר * ויבוא אבא יוצא לחוץ אל החלל טז

של גוף ז"א וצנימין הוא צחי' יסוד אי' היינו מלכות יסוד אי' ומרדכי הוא יסוד אבא עצמו לכן היה נק' מרדכי אישי ימיני' כמ"ס למעלה צניסוד מהגלים החסדים צכום אמה * וציכוד הזה יש צו צ' צחי' צחיית יוכף וצחי' צנימן ולהיות שמרדכי היה מצחי' צנימן לזה הי' לו אותו הצער צמנטער על ישראל מפני שצחי' צנימין הוא צסוד שס צ"ן מ"ן שהוא דין אלל שאינו נראה צמקומו * מפני שימין חופכו וצחי' זו של צנימן הוא שד"י ולהיות שמרדכי והסתר היו מצחי' אלו הי"ג תיקונים * ונודע שאלו הי"ג תיקונים הם י"ג היות שהם עולים תתקנ"ו וכן עולה מרדכי ואסתר ע"ה * וכן עולה שבת פ' זכור צמספר י"ג היות דע"צ * ולהיות שמרדכי הוא מצד החסד ואסתר מצד הגבור * לזה הם כללי' יחד י' היות שהם ה"ה הם כולם צניקוד קנו"ץ * הרי' עשרים קמצים שעולים ש"ך וה' היות עצמ' עולים ק"ל הרי הכל עולים ת"ן * וז"ס וד' יתן הטוב ר"ל שגם שס הוי"ה שהוא הז"א כשהוא מלה מן המוחין שהם צסוד יודין צסוד ג' עיפין * אז הוא נקבל ה' חסדי' שהם ה' המז' שעולים ת"ן * והם צחי' עוב הוא היסוד היינו שאמר הטוב כלומר ה' טיב וכבר נודע שטוב עולה י"ז הוא אבר הקדוש * וז"ס ותרא אותו כי טוב הוא שראה אותו מהול וה"ג הם ה' הויו' צנקוד אקים כ"א עול' ע' הרי ה"פ ע' גי' ש"כ וה' עצמן הם ק"ל עולה תלמוד * שהוא מצד הגבו' שהם איסור והיתר קלים וחמורים ושניהם יחד הם חו"ג שהם ת"ן ת"פ * משורש ה"ח שממתקים הגבו' עולים תתקל"צ מספר מרדכי ואסתר * וכבר נודע להיות שיסוד אבא מגולה מחציו ולמטה לכן תיבת מגלה חסר יו"ד להורות שיסוד אבא * שהוא אות יו"ד דהוי"ה הוא מתפשט עד סוף יסוד ז"א * ולכן צריך להתפשט המגלה כאגרת לפרסומי ניסח היינו נ"ה דיסוד אבא * ולהיות שהתפשטות ר"ל גלוי אור הזה של יסוד אבא בתוך בוף ז"א * וכבר נודע שיסוד אבא הוא

שער הפורים

הוא דיוקן דמ"ת עלאה לכן כריך לכתוב המגלה
 צרעט וצתגין כס"ת וכבר נודע להיות
 שטעמנים ונקודות הם בסוד ע"ב ס"ג וע"ב ס"ג אינן
 מתגלים בז"א מפני רבוי אורם שלא יגרמו ח"ו איזה
 שצירה לכן אינו מתגלה שם רק בחי' מ"ה וב"ן היינו
 תגין ואותיות ו' ולהיות שכולם כלולים ביסוד אבא
 לצד מפני שיסוד אי' הוא קצר לכן כריך לכפול
 המגלה על עמוד אי' היינו שהחסדים ממתקי' הגבו'
 ונעש' אחד י' וכב' נודע שג"ה שאמרנו הסכ"ה דיסו'
 אבא והם הב' לוחות היינו מ"ס ז"ש' שבלוחות בנם
 היו עומדים כלומר שהמם פתוחה בלתי קו הסתום
 אותה היא בצורת כ' והסמ"ך הוא אות ס' של כס'
 אלהיות כי נכח הוא עקף החסד היינו משפ"ע"ב שיש
 צו"ד יודין שהוא מ' וצרות שבלוח ימין ויש צו"ד
 י' של אבא' שהוא שורש החסדים לזה המ' נמש' איות
 י' היינו חמשים ו' ולהיות שישאל המטי' שחטאו
 ביסוד שלהם היינו נשים נכריות והחותם של המלך
 העבירו אותו לס"א שהם כח ע' אומנית הכלולים
 בסמ"אל לזה נתגלגל עליהם עון הצרות ציין של
 מעידת החסדות ויין עולה ע' וכבר נודע בזהר מי
 שבעל בת אל נכר כחילו עובד ע"ז וכל המוד' בע"ז
 הכופר בכל התורה כולה ולזה הוצרכו אח"כ לקבל
 התיר' פעם שני' קיננו וקבלנו היינו סוד הנם שאמרנו
 שהם סוד ב' לוחות וכמו שבמ"ת ניתנו ע"י ב' לוחות
 כך בימי מרדכי ואסתר ניתנו על ידי מרדכי
 שהוא סוד שני לוחות כנז' וכריך אתה לדעת להיות
 כשהיו ישראל בגלות צבל אזי הי' ישראל דלעילא
 בסוד הדורמיטא והוא עבין הסתלקות המוחין מז"א
 וכשאר הוא בלתי המוחין והמוחין ככפי' בה רחל
 מאחורי הו"א ולהיות שגבכסין המוחין בתוכה
 מה שלא הורגלו בכך וגם שאצריה הם קצרים ואז לא
 הי' כח לסבול ונפת זו דלתי בטנה ויכא' ממנו ולמט'
 היסוד אבא אותו שהי' מלובב ביסוד אי' ועכשיו יכא'
 לחץ שלישי אי' והאיר בלתי כיוסי שום כלו וירדה

הארתו עד למטה בעולם הצריאה ויכא' ועשי'
 ואלולי זה לא היו יכולין ישראל להציל מן הכלי'
 ח"ו מפני פגם היסוד שלהם ו' וא"ת איך הי' כח
 ברחל לסבול מוחין אלו אלא שז"ל שלהיות שקודם
 לכן כשהיו פנ"ש ז"כ והיו המוחין תוך ז"א והיו
 מאירין בה הגבו' ומתמלאים מוחיה מתוך ז"א
 וגם הארה דנה"י דז"א היו לעולם מאירים דרך
 הכאת העזרות א"כ אותה הארה היא כשאררת
 לעולם בה ומכא' אותה הארה דנה"י דז"א הי' כח
 ברחל לסבול המוחין הכל' וכבר נודע שנכח
 ז"א בח"ן שלה והוד בבג"ה שלה ויסוד בדת"י
 שלה כמא' שיש בה ו' אורות שהם ששה וכה"ו וגם
 ז"ה"ו אחד שהם בנה"י דז"א מפני שסוד גה"י דז"א
 י"ם בסוד ויין שהם בסוד אות ו' הנחלקת לשנים
 ויש בהם ו' א' שהוא ביסוד דיוקנא דז"א ו' א'
 שבין ב' ויין הוא סוד העטרה הנשפעת מכולם
 וגם יש בה' אורות של שמות שכ"א מהם יש לו ג'
 שהי' שהם בסו' חצי ת' ת' וגה"י סל ז"א שהוא עטרה
 שבכנס ויזה הם בסוד ג' ההי"ן כל שם מפני
 שהשפעת העיקריות הוא ע"י כה"י ולזה תמצ' צמגל'
 רמוזים כל אלו השמות שאמרנו לעיל ו' ו' ו' ו' ו'
 כשנכנסו מוחין אבא בתוכה נשלמו כל אלו השמות
 שנעשו בסוד הויו"ת היינו י"ב היות שהם ג' בגמ'
 אי' וג' בהוד אי' וג' ביסוד ולהיו' שיסוד
 אבא עודף ומתפשט כמזכר אותו חלק המתפשט יותר
 מיסוד אי' יש לו ג' היות שגימ' מגלה הרי י"ב
 היות' וגם יש ה' ארה לרחל מדעת של יסוד אבא ג'
 שמות אה"ה ומיסוד דאי' היינו דעת ז"א הנעשה
 מיסוד אי' יש בו ד' שמות אה"ה שנים מצ' החסדים
 וב' מצד הגבורה וכל זה תמצא רמוזים בר"ת וס"ת
 במגלה ו' והנה כשיוצא יסוד אבא שהוא סוד מגלה
 לחץ שהוא סו' תורה שבכתב ומתפשט למט' מהרחם
 של רחל עד בין ירכייתיה ומפני שיוצא לחץ אינהויו'
 עגמן נכתבי' ב' צירוף במגלה אלא הם רמזים סגור' ת'
 וס"ת

וגם כמ"ש להמן יוצרך אתה לדעת כי קודם
 שאלו הארת דאבא נכנסו ברחל היו נכנסין בלאה
 וכשנכנסו זה עשו ג' הארות בג"ס של שהם ג' אהי"ה
 וגם יש בה ג' הארות מן המוחין כשהיו נכנסין בז"א
 היינו הארה א' דיסוד אבא לאחורי לאה וב' מהפני'
 דיסוד אבא שהם בפני הז"א שהיא בחזי ת"ת
 העליון וא' מהכולל לשניהם ממא' שיש בלאה ג'
 הארות שהם ג' היות דע"צ משולבים עם ג' קס"א
 שעולים ג' הארות תרע"ט והכולל של ג' היות וג'
 אהי"ה שג' קמ"א וליהיוט ע"ז בל"ז דל"ל כ"ס שהיא
 ה"ץ גימ' המ"ן הרי הכל מנין מרדכי ואסת"ר
 תתק"לה : והנה לפניך איך בלאה נתפשו בה
 הננוהין אבל בה הם דרך העברה לזה מרדכי שהיא
 מרי דכ"א עוב"ר מלאה ורחל י גם מרדכי גימ' רב
 חסד שהיא תיקון ו' דדיקנא דאריך ארמו ליסוד
 שהיא ששי צמוד הקוות והם מהגלה רבוי ההסדים
 בתוך הנק' ציו' פורים י גם צריך אנה לדע' שהאורות
 שאמרנו דרך כלל ראינו מפרש אותם י דע' שהארה
 גיבוא מצד אבא לצד פנים דז"א והארה היוצ' מצד
 אחר ע"ד פני לאה הם צמוד צ' אהי"ה פשוטי' האות
 שצנתים פיינו מהבלי עצמו ר"ל נייסוד אבא הוא
 צמוד הוי"ה וכשנחלקה זאת הארה מז"א אז נשאר
 הז"א צמוד הדורמיטא שעולה מנין מרדכי והיא
 נכנסת תוך לאה וע"ה אלו ב' הארות עצמן בתוך
 לאה נמצא בלאה יש בה ד' הארות שהם ד' אהי"ה
 והם רמוזים במגלה ד' אהיה והוי"ה של כלי יסוד
 אבא נחלקה בתוך לאה לב' פרקיש כל פרקיש צו
 הצ"ד חג"ת נה"י שהם צמוד שלשה שהם ט' היות
 וג' היות דרישא חורא היינו רישא דלא אחייד' שה'
 שורש הכל נמצא שהם י"ב היות הרמוזים במגלה
 א'ת שהם צמוד צ"ב שעולים ת"תס"ד וד' אהי"ה
 העו"י פ"ד הרי הכל תתקמ"ח עולה מרדכי ואסת"ר
 עם י' ד' אותיות כמספר תתקמ"ה וג' יתירים צריך
 להחכר צ' נגד התיבות של מרדכי ואסת"ר והג'
 טז

משני הכולל מפני שאין להם בלאה העמדה כלל אלא
 תיכף יורדים לנועה תוך רחל לכן חסרו הפנים הכל'
 וכבר נודע שתיכף וניד שצנכסין המוחין בלא' בדעת
 שלה לחיות ששורש כל הדעת הוא יסוד' כנודע נעשה
 צו ג' אהי"ה ואלו הג' אהי"ה הם קס"א קמ"א קמ"ג
 ס"ה גימ' המ"צ ויש במלואים י"ט אותיות עם הג'
 שמות עולים דעת שהוא רמו של השם אהו"ה זה
 ואלו הג' אהו"ה הסרמוזיסג"כ במגלה זא' צפסוקים

של מעלות נשמ' ישראל ודעת זה הוא שורש כיצוץ
 הדור של מרדכי שהם נגד דור המדבר שהם היו דור
 דיעה שהיו מדע' ז"א וזה הדור של מרדכי היו מדע'
 נוק' שהיא לאה ודיני לאה הם תקיפין צמוד היין
 לפן שגו ציין שנהנו מסעודת אמשורוש בהטרפות
 עון שפגמו ביסוד בעון נשים נכרות וניבולו ע"י
 מרדכי ואסת"ר שנהגלו י"ג תיקוני דיקנא שעול' מנין
 מרדכי ואסת"ר כנז' למעלה י והנה כמו שאו האורו

שהם מתג"ת דיסוד אבא הם צמוד הוי"ה ואהי"ה
 גם מנה"י דיסוד אבא יכא ממנו אל פני יעקב ואל
 אחורי רחל ומה שביניהם הם צמוד אחד והוא מפני
 כמו שלמעלה הו' נחלקה לשנים כן יסוד הזה הוא
 נאותו בהי' ונהלק לשנים יסוד העטרה ב' המצ' היינו
 אות ה' ומפני זה הוא צמוד וה"ו וכאילו אמר וי"ה א"כ
 נמצא שאלו האורות והארת הם צמוד וה"ו וזה וי"ו
 נכנס קודם בלאה ואח"כ צרהל ולהיו' בלאה הי' סוד
 ה' וגם רחל סוד ה' וי"ו שלו הרי ג' הוי"ן ואלו ג'
 ההין מפני שהם בשורש ה' ועקרם הוא ה' שהו' מלכות
 לכן נעשה בתוכה ה' שמות של ג' הוי"ן הרמוזים
 במגלה וזה וי"ו שאמרנו הם ז' נגד ז"ק דז"א ולהיות
 עיק' הכלי' דנה"י הם צמוד ו"הו' כמוד' נמצ' כשנכנסו
 ברחל יו"ו א' וי"ו וז"ל מאיזה מקום יוצאים
 השמות שאמרנו ואסדר לפניך היטב ואתה תבוי
 כשתקרא המגלה לכוון בהו"ת ובשמות אלו כ"א
 במקומו וזה כתעוררים המוחין בלאה ורחל ונבאר
 תחלה כוונת הברכות כשאות' ברוך צריך לכוין ברי' ז'
 שהם

שער

פזרים

שהם הג' הויות פשוטים שאמרנו למעלה שהם בסוד
 ע"ב שהם ברישא חוורא וי"ג היתירים בחיבת צרוך
 הם נגד י"ב אותיות שנג' הויות שהם צי"ב נימין
 וא' כולל אותם שהם י"ג תיקוני דיקנא דאריך .

כשאומר

אתה יכוין בצ' שמות צ"ן קנ"א
 מיסוד לאה וכן קנ"א מיסוד רחל

ה' הוא יסוד אבא אלהינו יסוד אי' המלוכש
 צו יסוד אבא מלך הוא הז' א פי' שז"א שהוא
 עתה בסוד הדורמיטא שיהיה בסוד מלך שיכנסו בו
 הארת מוחין דאי' . העולם מלכות שהיא נקרא
 זאת לזאת יקרא אשה ועולם במילואו גי' אשה אשר
 אי' כלומר יסוד אי' והכוונה באשה ש' הוא נה"י
 שלה הכוללים יסוד דילה וממתיק אלקים צדווע
 שהוא ר' ומשם ניתן ללאה ונמתק ע"י אלק' שם ס"ג
 שבדעת אי' קדשנו יכוין שהוא המצדק והוא המתקד'
 מיסוד אבא מלוכש צו יסוד אי' והיינו קדשנו במכותיו
 כ"ה דאבא וציונו וכוה אותנו על היינו בעולם
 הבריאה שהיא ע"ל גי' ק' היינו כל י"ס דבריאה
 מקרא גי' אמ"ש שהם אותיות הנזכר צ"ב יצירה
 וז"ל זכר באמש ונוק' באש"ם והיינו ז"א שהוא זכר

יש לז' אותיות אמ"ש היינו אלק' דס"ג ומ' רחבונה
 בשהיה רביע על צנוך היינו גה"ס ונכנסין בתוכן
 הד' מוחין ולהיות כי נכנסין צו"א אין נכנסו בו
 אלא נה"י לצד והם הג' יודין דס"ג ונכנסין תוך יוד
 א' דז"א וי' פעם י' הרי"ש' שהם ש' דאמ"ש נמצא
 שהאלף היא שרשיות צו"א וגם צנוך נעשה א' של
 אדנ"י ומ"ם נשי"ן הם הפלים דנה"י דאי' והם סוד
 השי"ן והמוחין הבאים לז"א הם ד' כנודע שהסחו"ב
 וחוג' אעפ"י שח"כ מתהצרים יחד חוג' בתוך
 יסוד מ"מ מתחילת הויותם הם ד' נמצא שאותיות
 אמ"ש הם צו"א וכשיתגס לכוך' הא' שורש צנוך'
 שהיא א' דאדנ"י ומ"ם נשי"ן שנה הם מתהפכין
 ונעשים שם בסוד חותם המתהפך ונעשה אש"ם
 והבן . ועתה נבא לבאר הכוונת הצרכה שני' .

צרוך הוא רי"ו שהם הויות א' כלומר הויות ה"ג
 שהוא ונקה שהיא בסוד עיינין והיא כוללת
 צ' הויות אחרות שגם הם בסוד עיינין וכ"א יש כ"ד
 עיינין ובכל א' יש ג' תגין נמצא הם רי"ו תגין ובז"ו
 רי"ו צריך לכוין בצרוך וי"ב יתירים הם י"ב הויות
 שהם בסוד ע"ב ואלו הי"ב ג"פ י"ב שתוך ז"א י"ב
 בלאה י"ב ברחל נמצא שהסל"ו הויות שעולים מרדכי
 ואסתר ע"ה גם צריך לכוין כי ג' הויות שהם בסוד
 י"ג תיקוני דיקנא שהם כ"א . במלוי ע"ב עילים
 תתק"לו כנז' . אתה צריך לכוין בצ' שמות קנ"א וב'
 שמות צ"ן שהם סוד חנה"ים שעולים מלין אתה
 ה' צריך לכוין שהוא ז"א כלומר ת"ת דיסוד אבא
 ע"י אלה"נו היינו בינה . מלך צריך לכוין ביסוד
 שעשה ש"ע ראשין הוא י"פ לז"י פ' מלוי"ם ג' שהוא
 הכל רמלוי"ם ג' . וש"ע צ' הם צ"ל במלוי"ם שהם
 צנ"ה דאי' שהם תנה"י כנודע בסוד ואל גוים ארו"ם
 גם"י ע"ה גי' ש"ע שהם הב' אל במילואם עוליס"ע
 וכשיאמר לאבותינו יכוין בחג"ת ז"א כלומר שנכנסו
 נה"י דאי' בחג"ת ז"א . בימים ההם הם הימים
 שבאימא היינו תנה"ים דאי' . ובזמן הזה היינו ז"א
 שנקרא זמן הזה עולה טוב וטיב הוא יסוד והוא
 בעולם הבריאה .

ברכה ג' שהחיינו יכוין בה"י שממנה החי' .
 שנק' אלהים חיים שהחיינו ר"ל
 ש"ה שהוא תנה"ים דאי' סוד ד' אהי"ה שעוליס"פ"ד
 וכן עולה חיינו וקיימנו יכוין שהם רי"ו שכן עולה
 צ' נכפה שהם המוחין לז"א והגיענו לזמן הזה היינו
 לחג"ת שלו ומשם לטק' היינו ליסוד שלה ואלו הג'
 שהחיינו וקיימנו והגיענו הם סוד ו' הויות דיסוד
 ז"א שהם ע"ב ס"ג מ"ה צ"ן . וקס"א קנ"א קמ"ג
 מאלו יש לו כ"ח אותיות דאיהיה ע"ה הרי ו"פ כ"ז
 שה' ג"פ כ"ו שהם הג' דלחיינו וקיימנו והגיענו וצ"ק
 לכוין צו' הויות דיסוד ז"א . שבאים לו הג' אהי"ה
 מנה"י דאי' . וג' הויות מנה"י דאבא שהם מל"ג
 צנל"י

[ברכה זו ביעו"ר]

בינה חכמה דעת כתר
נוק' דכורא או"ג עליון
דע"י דע"י

בְּרַוְךָ

יכוין להמשיך שפע מכתר עליון לשני זיווגי דחג"ת דעתיק, ולזווג ב' זיווגי דחג"ת דעתיק

דחג"ת דע"י	}	זיווג פנימי	אֵלֹהֵי הַיְהוָה	דחב"ד
		זיווג היצוין	אֵלֹהֵי הַיְהוָה	דנה"י וחג"ת

יכוין להמשיך שפע משני זיווגי דחג"ת דעתיק לשני זיווגי דחג"ת דא"א, ולזווג ב' זיווגי דחג"ת דא"א

דחג"ת דא"א	}	זיווג פנימי	אֵלֹהֵי הַיְהוָה	דחב"ד
		זיווג היצוין	אֵלֹהֵי הַיְהוָה	דנה"י וחג"ת

יכוין להמשיך שפע מזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת הנז' דמ"ה וב"ן דא"א, לזיווג פנימי דחב"ד דחג"ת דמ"ה וב"ן דא"א וישסו"ת

שפע דמ"ה דזיווג הפנימי הנז' דא"א, מפנים דמל' דחכמות דחב"ד דחג"ת הנז' דמ"ה וב"ן דא"א, מפנים דמלכיות דחכמות דחב"ד דחג"ת הנז' דמ"ה וב"ן דא"א וישסו"ת	שפע דב"ן דזיווג הפנימי הנז' דא"א, מפנים דמלכיות דחכמות דחב"ד דחג"ת הנז' דמ"ה וב"ן דא"א וישסו"ת
---	--

מס' ע"ב (חכמה)	יֹוד הִי וַיִּו הִי	מס' קס"א (חכמה)	אֵלֶף הִי יֹוד הִי
מס' ס"ג (בינה)	יֹוד הִי וַאוּ הִי	מס' קמ"ג (בינה)	אֵלֶף הִיא וַאוּ הִיא
מס' מ"ה (חסדים)	יֹוד הִיא וַאוּ הִיא		
מס' ב"ן (גבורות)	יֹוד הִיא וּו הִיא		

לפנים דמלכיות דחכמות דחב"ד דחג"ת הנז' דמ"ה וב"ן דא"א וישסו"ת	לפנים דמלכיות דחכמות דחב"ד דחג"ת הנז' דמ"ה וב"ן דא"א וישסו"ת
דזיווג עליון דאבא ויש"ס (עסמ"ב גי' ברו"ך עם ד' אותיות)	דזיווג עליון דאימא ותבונה
יְהוָה	אֵלֵהּ

ולזווג חב"ד דחג"ת הנז' דמ"ה וב"ן דא"א וישסו"ת (דנשיקין), ולהמשיך טיפת עסמ"ב (מיניה וביה) ליסוד דחב"ד דחג"ת הנז' דמ"ה וב"ן דא"א וישסו"ת, וטיפת קס"א קמ"ג לקנ"א שביסוד דחב"ד דחג"ת דא"א וישסו"ת

[זיווג פנימי דחב"ד דחג"ת דא"א וישסו"ת]

אֵלֹהֵי הַיְהוָה

מס' ע"ב (חכמה)	יֹוד הִי וַיִּו הִי	מס' קס"א (חכמה)	אֵלֶף הִי יֹוד הִי
מס' ס"ג (בינה)	יֹוד הִי וַאוּ הִי	מס' קמ"ג (בינה)	אֵלֶף הִיא וַאוּ הִיא
מס' מ"ה (חסדים)	יֹוד הִיא וַאוּ הִיא		
מס' ב"ן (גבורות)	יֹוד הִיא וּו הִיא		

ליסוד (דגופא) דזיווג עליון דאימא ותבונה, שבו קנ"א בציוור אותיותיו (גי' רל"ב)	ליסוד (דגופא) דזיווג עליון דאבא ויש"ס
--	---------------------------------------

אֵלֶף הִיא וַאוּ הִיא	(יִו הִיא וּו הִיא)
42	42
32	42
42	42
42	32

ע"ה ח"ב דף ע"ח סע"א, ח"ב דף ע"ג ע"ב דרוש ט'. יחוד דנשיקין דא"א מעורר יחוד פרטי בתוך אבא ובתוך אימא בנפרד (מיניה וביה, לא רואים כסידור), שזה גורם להורדת הטיפה ליסוד של כל צד בפני עצמו.

יכוין להמשיך שפע מזיווג היצון, שהוא נה"י וחג"ת דחג"ת הנז' דמ"ה וב"ן דא"א,
 לזיווג היצון שהוא נה"י וחג"ת דחג"ת דמ"ה וב"ן דא"א וישסו"ת [ויזווגם].

זיווג היצון דחג"ת ונה"י דחג"ת דא"א וישסו"ת

יאהיהויה

ולהמשיך מזיווג זה מוחין דאותיות דשלושה מ"ב דעס"מ ומילוייהם, עם נרנח"י דנה"י [דרוח דרוח] שבהם
 (ג' מ"ב בגי' קב"ו. מ"ו + ל"ז + י"ט בגי' ק"ב. סך הכל כמנין ברו"ך)

אה"י יהוה	אה"י אה"י יהוה יהוה	אה"י יהוה	כתר
יהוה	יהוה	יהוה	חכמה
יהוה	יהוה	יהוה	בינה
יהוה	יהוה	יהוה	מ"ו מילוי ע"ב
יהוה	יהוה	יהוה	י"ט מילוי מ"ה
יהוה	יהוה	יהוה	ל"ז מילוי ס"ג

גם יכוין ברוך (ע"ה) בגימטריא (229):

- * רי"ו, דשלוש הויו"ת דע"ב די"ג חיוורתני.
- * וי"ב אותיות, שבשלוש הויו"ת פשוטות (דשלוש הויו"ת דע"ב הנ"ל) כנגד י"ג נימין.
- * ואחד הכולל אותם (הג' הויו"ת די"ג חיוורתני), הם כנגד י"ג תיקוני דיקנא.

יהוה יהוה יהוה

* צדק ושלוש, על פי שעה"כ דרוש קבלת שבת, מילויים אלו הם בחינת חסדים. שע"ר ח"א שאלה נ"ה (ז"א מקבל אותיות ומספר של כל השמות, ונותן את המספר של הכל לנזק), ח"ב שאלה כ"ב.

א. הקדמה כללית: עיין פע"ח דף קי"א ע"ב (מובא בעמוד 97). עיין מחברת הקודש דף ס"א סע"א (מובא בעמוד 132).
 ב. עיין מחברת הקודש דף ס"ב סע"ב (מובא בעמוד 134). עיין שמחת כהן דף צ"ג ע"ב ד"ה והנה (מובא בעמוד 143).
 ג. יש כאן הורדת שפע מהחיוורתני (דרך הנימין) לדיקנא (ומשם לאבא). ובתיבת ה' מאבא לז"א (דרך אימא).
 ובתיבת מגילה מז"א לנזק.
 ד. הדב"ש (ע"י בהקדמה) לקח את הגבהים של פע"ח (א"א, אבא, ...) ושתל בתוכו את התוכן של מחברת הקודש.
 (פע"ח מדבר על תיבת מגילה, ולא ברוך).
 ה. עיין תיקונים, דף קנ"ח תיקון ס"ט. שם מדובר בענין אור קדמון אור צח אור מצוחצה, שהם ג' טיפין בכתר דא"א,
 ומתגלים בשם מצפ"ץ, בפאה דא"א. ע"י ע"ח ח"א דף ז"ז רע"א, נה"ש דף ל"ד ע"ב. ד' תיקונים ראשונים מתגלים
 באות מ' של שם מצפ"ץ, דכתר (3) וחכמה (1). וזהו סוד הג' טיפין (ע"י פע"ח דף קי"א ע"ב). ומכוונים בהמשכה
 מהחיוורתני לדיקנא דא"א, דרך פאות הראש, במילת ה' של ויעבור. וזהו שם מצפ"ץ הרומז למעבר מהחיוורתני
 לדיקנא דא"א (ולכן לא מוזכר כאן ענין הנימין). ומעבר זה רמוז ב-ת"ך גספ"י (דהיינו אל רחום בא"ת ב"ש, בדיוק כפי
 שמצפ"ץ הוא שם הוי"ה בא"ת ב"ש).

יכוין להמשיך מ"ב דע"ב (הח"ן) ומילוי (מ"ו),
 עם נח"י דהיה (קו ימין), דרוח (דחיצון) דרוח (דחיצון)

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְהוָה כתר

יְוָד הִי וְיָו הִי חכמה

יְוָד וְיָו דַּלְת . הִי יְוָד . וְיָו יְוָד וְיָו . הִי יְוָד בינה

מ"ו מילוי ע"ב
יְוָד הִי וְיָו הִי

לפנים דט"ס [עליונות] דכח"ב, דחח"ן דחג"ת ונה"י דחג"ת, דמ"ה וב"ן דמ"ה דזו"ן.

גם יכוין אתה, שהוא מספר ב"ן וקנ"א דיסוד דלאה וב"ן וקנ"א דיסוד דרחל

	קנ"א	ב"ן
דיסוד דלאה	אֱלֹף הָהּ יְוָד הָהּ	יְוָד הָהּ וּו הָהּ
	קנ"א	ב"ן
דיסוד דרחל	אֱלֹף הָהּ יְוָד הָהּ	יְוָד הָהּ וּו הָהּ

א. עיין מחברת הקודש דף ס"ב סע"ב וע"ג. לפני כניסת הארת אבא לרחל, יש כניסה ללאה (דרחל). ובכניסתו, יסוד דאבא עושה אותם בא"ר (ב"ן קנ"א בגי' בא"ר, כנגד לאה ורחל), ובונה אותם. וזה מהווה הכנה לקבלת השפע במילת מגילה.
 ב. עיין מחברת הקודש דף נ"ו ע"ד ד"ה מהר"ן.
 ג. עיין נה"ש דף מ' אמצע ע"ד.

גם אשר: יסוד דאימא, שבו נכללים נה"י שלה, רמוזים בש"י דאשר. וימתיק ריבוע אלהי"ם גי' ר' בא' דאשר הוא א' דס"ג דדעת דאימא יוד' ה' ואו' ה' ממתיק א אל אלה אלהי אלהים. ומשם יינתן ללאה.

קִדְשֵׁנוּ

יכוין להמשיך עליו קדושה,
מיסוד דאבא שביסוד דאימא.

יכוין להמשיך מיסוד ומלכות דיסוד"ת דאצילות,

מקיפי ל"מ דצלמי המוחין דתכמות דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דחיה שבהם

חכמה דל"מ דצל"ם דאימא

חכמה דל"מ דצל"ם דאבא

אָהֶיָה יְהוָה			אָהֶיָה יְהוָה		
אֵלֶיָה	אֵלֶיָה	אֵלֶיָה	אֵלֶיָה	אֵלֶיָה	אֵלֶיָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֵלֶיָה	אֵלֶיָה	אֵלֶיָה	אֵלֶיָה	אֵלֶיָה	אֵלֶיָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֵלֶיָה	אֵלֶיָה	אֵלֶיָה	אֵלֶיָה	אֵלֶיָה	אֵלֶיָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֵלֶיָה	אֵלֶיָה	אֵלֶיָה	אֵלֶיָה	אֵלֶיָה	אֵלֶיָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

לחב"ד וחג"ת דמ"ה וב"ן דפרצופי כחב"ד דאצילות דז"א דאצילות, דאבי"ע דאצילות

בְּמִצְוֹתַיִךְ

נצח והוד דאבא

יכוין להמשיך מקיפי ל"מ דצלמי המוחין דבינות דאו"א וישסו"ת, עם נרנח"י דנשמה שבהם

בינה דל"מ דצל"ם דאימא

בינה דל"מ דצל"ם דאבא

אָהֶיָה יְהוָה			אָהֶיָה יְהוָה		
אֵלֶיָה	אֵלֶיָה	אֵלֶיָה	אֵלֶיָה	אֵלֶיָה	אֵלֶיָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֵלֶיָה	אֵלֶיָה	אֵלֶיָה	אֵלֶיָה	אֵלֶיָה	אֵלֶיָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֵלֶיָה	אֵלֶיָה	אֵלֶיָה	אֵלֶיָה	אֵלֶיָה	אֵלֶיָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֵלֶיָה	אֵלֶיָה	אֵלֶיָה	אֵלֶיָה	אֵלֶיָה	אֵלֶיָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

לחב"ד וחג"ת דמ"ה וב"ן דפרצופי כחב"ד דבריאה דז"א דאצילות דבריאה, דאבי"ע דאצילות

מִקְרָא

גימטריא אמ"ש, והוא בז"א שהוא ביצירה.

ויכין שם ס"ג

יִוֵּד הִ' וְאִוֵּי הִ'

א	של אמש	הוא א' דס"ג (מוח).
ב	של אמש	הם ד' מוחין שבתוך נה"י דאימא הנכנס בז"א.
ש	של אמש	הם נה"י דאימא, ג' יודי"ן דס"ג, כל אחד כלול מעשר.

מִגְלָה

יסוד דאבא הנכנס (בדורמיטא) תוך רחל ומאיר בה, ועושה [את] כל השמות שקבלה (מנה"י דז"א) בעודה בפנים, דהיינו:

מהוד דז"א	מיסוד דז"א	מנצח דז"א
והו	יהו	והו
והו		והו
והו		והו
לבג"ה דנוק'	לדת"י דנוק'	לחח"ן דנוק'

וגם חמשה שמות דשלשה ההי"ן, מתנהי"ם דז"א

	מת"ת	
	ההה	
מהוד	מיסוד	מנצח
ההה	ההה	ההה
	ממלכות	
	ההה	

- א. פע"ח דף קי"א ע"ג (מובא בעמוד 98). משנת חסידים פרק ו' (מובא בעמוד 108). מחברת הקודש דף ס"א ע"ד (מובא בעמוד 133). שמחת כהן דף צ"ד ע"ד (מובא בעמוד 145).
- ב. מגל"ה: יסוד דאבא עורף (נגלה) מיסוד דאימא בב' מקומות: בחזה דז"א (בתיבת ה'), בחזה דנוק' (כאן). ועושה בנוק' י"ב הוי"ת מהשמות שקבלה מז"א בעודה בפנים. כלומר, פנים שלפני אח', היינו בזמן בהמ"ק הא', שהרי אנו עוסקים בזמנים. והיום מדובר בפנים שבתפילה, שקדם לברכת המגילה (אח').
- ג. שמות וה"ו בנ"ה דז"א: ו' כנגד ז"א (הנותן). נ"ה הם תרין פלגי גופא, לכן ב' ויי"ן (מדין א' דצבאו"ת) ה' רומז לנוק' (עטרה, המקבלת). ג' פעמים כנגד ג' פירקין שבנ"ה.
- ד. שם יה"ו ביסוד דז"א: זו"ן הם הוי"ה, ז"א הוא יה"ו והנוק' ה' אחרונה. יסוד דז"א הוא דיוקנא דז"א, וגם הוא יה"ו.
- ה. שם הה"ה מתנהי"ם דז"א (חצי ת"ת): ה' רומז לנוק' המקבלת. מנה"י פרטי שבכולם, לכן כל אחד ג' הוי"ן.
- ו. חשבון י"ב שמות הנ"ל נעשים י"ב הוי"ת: י"ב השמות בגי' 198, עם האותיות 234, עם יסוד דאבא (ג' הוי"ת) 312 שהם בגי' י"ב הוי"ת (הרמ"פ).

ונעשים (כאן, בדורמיטא) י"ב הוי"ת:

תשע הוי"ת, בנה"י דאימא (שנמצא בנוק')

הוד דאימא

נצח דאימא

יהוה יהוה יהוה

יהוה יהוה יהוה

יסוד דאימא

יהוה יהוה יהוה

¹ ושלש הוי"ת בעטרת היסוד דאבא, העובר ומאיר (יסוד דאבא, ולא הג' ההוי"ת) ביסוד רחל (בדורמיטא), ובוקע ויוצא ומאיר הארה עצומה (הג' ההוי"ת) עד סוף עולם העשיה,

עטרת יסוד דאבא

בג' מגל"ה

יהוה יהוה יהוה

והם י"ג חיוורת' (י"ב אות' ע"ה).

ומהם (מג' ההוי"ת שבעט' יסוד דאבא) נמשכים י"ג תיקוני דיקנא, י"ג הוי"ת דע"ב

יהוה יהוה יהוה	יהוה יהוה יהוה	יהוה יהוה יהוה	יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה יהוה	יהוה יהוה יהוה	יהוה יהוה יהוה	יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה יהוה	יהוה יהוה יהוה	יהוה יהוה יהוה	יהוה יהוה יהוה

יהוה יהוה יהוה

והם (הי"ג הוי"ת דע"ב הנ"ל) עולים בגימטריא מרדכי אסתר עם הכולל (תתקל"ו).

² וגם מאיר בה (יסוד דאבא, ברחל) שלשה שמות אהו"ה (שמות של הדעת) במילוי יא"ה (בנין דעת דנוק'³)

אלפ"ן

יוד"ן

אלף הא ואו הא

אלף הי ויו הי

החי"ן

אלף הה וו הה

וגם מאיר בה מדעת דז"א הנעשה מיסוד דאימא⁴, ארבעה אהי"ה, ב' דחסדים וב' דגבורות

גבורות

חסדים⁵

אהיה אהיה

אהיה אהיה

1. עי' מחברת הקודש דף ס"א ע"ג, בזכות הארת מרדכי ניצל. בלי זה לא יכלו להינצל, מחברת הקודש דף ס"א ע"ד (מובא בעמוד 133).

2. עי' פע"ח דף קי"א ע"ג ד"ה גם (מובא בעמוד 98).

3. עי' משנת חסידים פרק ו' משנה ד' (מובא בעמוד 108).

4. ע"פ הגהת הלש"ם על פע"ח דף קי"א ע"ג, צ"ל יסוד דאו"א. ש"ש ח"ג דף ק"מ ע"א אות ט"ז.

5. חו"ג מיסוד דאימא.